

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Віктора Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень статті 129 Конституції України, статті 388 Кримінально-процесуального кодексу України у системному зв'язку з частиною другою статті 383 цього Кодексу

м. К и ї в

Справа № 2-56/2010

30 вересня 2010 року

№ 57-у/2010

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича — доповідача,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Віктора Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень статті 129 Конституції України, статті 388 Кримінально-процесуального кодексу України у системному зв'язку з частиною другою статті 383 цього Кодексу.

Заслухавши суддю-доповідача Овчаренка В. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Галкін Віктор Вікторович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 129 Конституції України, статті 388 Кримінально-процесуального кодексу України (далі — Кодекс) у системному зв'язку з частиною другою статті 383 Кодексу. Також суб'єкт права на конституційне звернення ставить питання про невідповідність Конституції України (неконституційність) постанови Верховного Суду України від 15 травня 2008 року.

Необхідність в офіційному тлумаченні автор клопотання обґрунтовує неоднозначним застосуванням вказаних положень Конституції України та Кодексу Верховним Судом України, що, на його думку, призвело до порушення його конституційних прав. На підтвердження своїх доводів він посилається на постанову Верховного Суду України від 15 травня 2008 року у справі за його касаційною скаргою та касаційною скаргою Федоровської Ю. В. та на ухвалу цього суду від 19 лютого 2008 року у справі за касаційною скаргою Макалатія Г. Т. і Санікідзе А. Б. Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що в результаті неоднозначного застосування частини другої статті 388 Кодексу в одному випадку суд прийняв рішення про відмову у витребуванні справи, а в іншому — витребував справу.

2. Друга колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 15 вересня 2010 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктами 1, 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

3.1. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для відкриття конституційного провадження у справі щодо офіційного тлумачення Конституції України і законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94). Однак суб'єкт права на конституційне звернення не навів фактів неоднозначного застосування норм Конституції України та Кодексу.

Згідно з частиною другою статті 388 Кодексу при розгляді касаційної скарги суддя вправі відмовити у витребуванні справи, коли зі скарг та доданих до них судових рішень і інших документів вбачає, що підстав для їх задоволення немає.

В одному випадку, розглянувши касаційні скарги Галкіна В. В. і Федоровської Ю. В., суддя дійшов висновку про відсутність підстав піддавати сумніву зібрані по справі докази, що доводять винність засуджених, і виніс постанову про відмову у витребуванні кримінальної справи.

У другому випадку, розглянувши касаційне подання прокурора та касаційні скарги Макалатія Г. Т. і Санікідзе А. Б., суд у зв'язку з явними порушеннями Кодексу скасував судові рішення, а справу направив на новий розгляд.

Отже, неоднозначного застосування положень статті 388 Кодексу у наведених суб'єктом права на конституційне звернення випадках не вбачається.

3.2. Автор клопотання порушує також питання про визнання неконституційною постанови Верховного Суду України від 15 травня 2008 року. Таке клопотання не підлягає розгляду, оскільки відповідно до статей 40, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України» Галкін В. В. не є суб'єктом права на конституційне подання, а постанова Верховного Суду України не підлягає конституційному контролю.

Таким чином, відповідно до положень пунктів 1, 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» немає підстав для відкриття конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Галкіна Віктора Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень статті 129 Конституції України, статті 388 Кримінально-процесуального кодексу України у системному зв'язку з частиною другою статті 383 цього Кодексу відповідно до пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом, а також щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) постанови Верховного Суду України від 15 травня 2008 року на підставі пунктів 1, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, цим Законом права на конституційне подання та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ